

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Δέκατον κι' ἔβδομον μετροῦντες χρόνον
'στὴν γῆν ἔδρευομεν τῶν Παρθενῶνων.

Χίλια κι' ἑννηκῶσα κι' ἕνα
κι' ὄλο τὰ συνευθιομένα.

Τὸν ὄρον μας μεταβολή, ἰνδιαφέρουσα πολὺ.

Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμὲ.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — δὲ κ τῶ φράγμα εἶναι μόνο.
Γιὰ τὰ τένα ὁμοῦ μέρη — δέκα φράγμα καὶ 'στὸ χέρι.

Εἰς γνώσιν φέρομεν παντὸς ἐμῶσους τελεπῆ
ὅτι πωλοῦμεν σώματα «Ρωμηοῦ» ἀνελλιπῆ
πρὸς δύο εἰκοσάφραγμα, κι' ὅποιος ἀπ' ἕξω θέλει
δὲν θὰ πληρώσῃ δι' αὐτὰ Ταχυδρομίων τέλη.

Εἰκοστὴ τοῦ Γενάρη κι' ἔβδομη,
μασκαράδες γεμίζουν οἱ ὁρόμοι.

Εἰκοσι δύο σὺν ἐπιτάκωσα,
Καρναβαλίτες φρεντυϊώσα.

**Εἶδος τοῦ μεγάλου
μασκαρο-Καρναβάλου.**

Καρναβάλος πρὸς τὸ κοινὸν
τῶν φιλομούσων Ἀθηνῶν.

Εἰς εὐκλείας δάφνας κλίνων
φθάνω πάλιν ἰδῶ πέρα...
ἴτε, παιδὶς τῶν Ἑλλήνων,
'στῆς μουτσούνας τὸν πατέρα.

Χαῖρε, μασκαράδων πλάσις...
πέραν πρώτος μασκαρῆς
ἔφθασ' ἀπὸ τῆς Ξηρᾶς,
'φέτος ἀπὸ τῆς θαλάσσης.

Τῶν Ρωμηῶν ὑποδαυλίω
τὴν ψυχὴν τὴν φλογερὰν,
καὶ τοὺς ἄβλους συμβολίζω
κατὰ πόντον καὶ ξηρὰν.

Σέρνω 'πίσω Σειληνοῦς,
Διονύσουσας καὶ Μαινάδας,

ἐπισήμουσας καὶ τρανοῦσας,
καὶ παιδιὰ τῆς πατινάδας.

Μασκαράδες φρεντυϊασμένοι
στρώνουν δάφνας γὰ πατήσας,
σκύλοι φροσολογημένοι
μὲ γαυγίζουσας μπρὸς καὶ 'πίσω.

Φθάνω μὲς' ἀπὸ τὸ κύμα
καὶ 'στὸν Πειραιᾶ πατῶ...
τοῦ Θεμιστοκλή τὸ μνήμα
συνταράσσεται κι' αὐτὸ.

Τὰ νερὰ τῆς Σαλαμίνος
φέγγουν ἀπὸ φῶς πυρᾶσας,
κι' ἀντηγεὶ βαρὺς ὁ ἄρηνος
τῶν πνιγμένων τῶν Περσῶν.

Καὶ φωνάζει κόσμος βρέμων
εἴτε, τέκνα βαρμαστᾶ
τῶν κλεινῶν γαρτοπολιέων
'στὸν Καρναβάλω 'μπροστά.

Τόπο τόπο να πιάσω,
κι' εστιμμένοι με γρασιδιά
προσωπίδες να μοιράσω
και μουντζουράιες και φρειασιδιά.

Όλοι κάνουν τους ιππότες,
τὰ γαιθούρια βάζουν σίλαις,
και κτυπούνε πρώτατες πρώτατες
τῆς γκαμήλας ἢ μασαλαί.

Τῶν Ρωμαίων αὐτὸ τὸ κράτος
ἐγὼ μόνος ἀοράτως
κι' αἰωνίως κυβερνῶ,
και προστατῆς του περνῶ.

Ἐγὼ Σύνταγμα και μόνον
εἰς αἰῶνας τῶν αἰῶνων,
ἐγὼ νόμος και θεσμός
και πρῶτολογισμός.

Ἐγὼ κίνησις και δράσις,
ἐγὼ ζῆμωσις και βρῆσις,
κι' ὁ καθεὶς ἐμπρὸς μου κλίνει
κι' ἐν πολέμῳ κι' ἐν εἰρήνῃ.

Μαζευθετε πάλι γύρω
μ' ἔλους σας χορὸν νὰ σύρω.
Ὅποιος εἰς αὐτὰ τὰ χρόνια,
ποῦ βροντοκοπᾷ τὸ γένος,
δίγως κρᾶνη και γαλιόνα
ζῆ μικρὸς κι' ἀδικημένος.

Ἄς αἰμώσῃ σ' τὸ θρονί μου δίγως φόβῳ και ἄντροπῇ
νὰ τὸν κάνει Στρατηλάτη,
και κατάρχρως νὰ πῆ
'στὸν Καρναβάλιο σπολλάτη.

Ἐγὼ πάντα σ' ἔλους δίνω,
σὲ μεγάλο και μικρὸ,
και κανένα δὲν ἀφίνω
μὲ παράπονο πικρὸ.

Γιὰ γαλιόνα, γιὰ βραβεῖα και παράσημα μὴν ελαττε,
τὰ πικρὰ παράπονά σας ἔμπρός σ' ἐμένα νὰ τὰ λείτε,
κι' ἐγὼ πάντα θ' ἀνταμειβῶ τὰς μακρὰς ὑπηρεσίας
και τὰς τόσας τὰς θυσίας.

Ἐγὼ πίνω και κεμαίω,
και τὸν ψεύτη τὸν τιμῶ,
και τὸν κλέφτη τὸν θαυμάω,
και παράσημα κρεμῶ.

Ἐγὼ κάνω τὰ νυκτερία
τῆς Βουλῆς τὰ δυνατὰ,
μακροδάκτυλα τὰ χερσὶ
και τὰ πόδια φερωτά.

Ἐγὼ βάφω και πιθήκους
μὲ χροιάν παρθενικὴν,

ἐγὼ κάνω και ἀνηθικούς
νὰ διδάσκουν ἠθικὴν.

Όλους τοὺς ἰγκωμάω, σ' ἔλους εὐσημα κι' ἐπαίνους,
ἐγὼ δίνω τοῦ λαοῦ μου πολυτάφαλο τακαμπὶ
γιὰ νὰ βγάλῃ μεθυσμένους βουληφόρους μεθυσμένους
νὰ τοὺς κάνουνε τὸν νόμο περιγέλιοι και πομπῆ.

Πάντα νείος, πάντ' ἀρράτος
θάρραμαι σ' αὐτὸ τὸ κράτος.
Κάν πολέμους ἀντικρῶ, κάν γκαμήλαις μὲ κουρέλια,
πάντα κάτι τι θὰ βρῆσκω νὰ λιγῶνμαι ἴστα γέλιοι.

Κάν ἀποθάλασσις ἔλθω, κάν ἀπὸ ξηρὰς προβάλλω,
πάντα τρώπαια θὰ ψάλλω.
Σύρτε με σὲ Παρλαμίντα, σὲ Στρατῶνας φλογερούς,
σύρτε με και σὲ χορούς,
γι ἀνὰ ἔδω σπαθιά και φράκια και σοβαντισμένο κρέας
καθήμενες κυρὰς φρακίας,
και γρηρὰς Καπνικαριάς.

Περιοῦσι λαί μου, ποῦ πρὸς χάριν μου βροντᾷς,
θειονήστικος χορεύεις, θειονήστικος γλεντᾷς.
Δείχνεις πάλι τόσο κέρει...
ποῦ σ' τὸ διάβολο τὸ βρῆσκεις!...
ὁ λιμὸς σὲ καλοτρίφει
κι' ἔχεις μάγωνα παιδείας.

Περιοῦσι λαί μου, τὴν κακὴ μου, τὴν κακὴ σου...
κάθε τόσο τακαμπουνᾷς
πὼς λιμώττεις και πεινᾷς,
κι' ὅμως δίνεις γιὰ τὰ γλένια και τὸ πρῶτο τὸ βρακί σου.

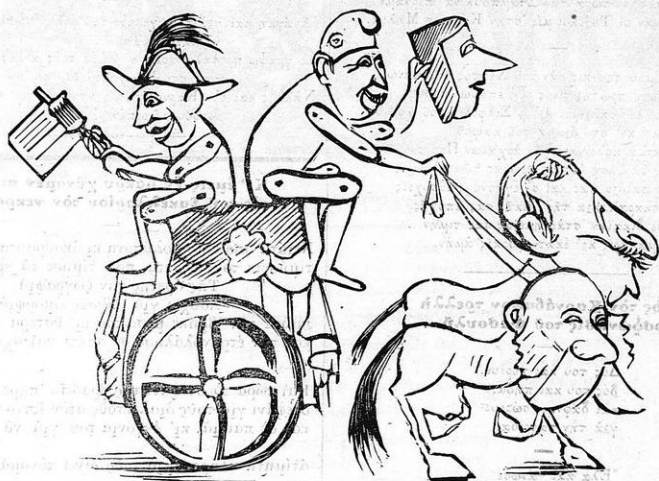
Περιοῦσι λαί μου, λις πὼς πάσχεις ὀλοένα,
κι' ὅμως γάνεσαι γιὰ ἔμένα,
κι' ἐνὸς σκούζεις κουρέλιας,
μὲ γενναίας προσφοράς
και μ' ἐράδους δαφιλείς
'βγαίνεις πρῶτος μασκαράδες.

Ὡ λαί τῶν κωφαλάλων,
ποῦ συχνὰ παραπονίσαι,
μόνο γιὰ τῶν Καρναβάλων
τοὺς βριαζιμῶς συνηγίσαι.

Ξερωνίζεις πὼς σὲ ρέβουν, πὼς τῶν φόρων σ' ἔχουν σκλάβω,
μὰ ποῦ βρῆσκεις τοὺς παραδείς
γιὰ νὰ κἀνης μασκαράδες
δὲν μπορῶ νὰ κατακάβω.

Μὲ τὸ κέρει τοῦτο ποῦχεις και τῆς φίστας τῆς τρελλαίς
δὲν πιστεύω σ' ὅσα λές.
Κι' ἂν πολλοὶ σοῦ λένε ἐξύσου,
κι' ἂν κρατῆς τὸ στίμα γάσκα,
δείχνεις μὲ τὴν δρεξί σου
ὅτι ζῆς μὲς ἴστιν Ἀλάσκα.

Πάλι τὰ τρελλά σου γέλιοι και τὸ κέρει σου σκορπᾷς
σὲ σαλιόνα και ταβέρνας,

νόμευθ νοισάππαρχυξζ

και 'στο σβέρο σου κτυπής
της άκούρασταίς σου φτάνεις.

Ράνε με γιά νά σέ ράνω σερπαντίν και κουφετί,
κι' ό χορός καλά κρατεί,
κι' άν άλήθεια νοιώθησπεινα, πηδά πηδά, γεια χαρά σου...
ό χορός άντί ν' άδειάση θά γεμίση τάντερά σου.

Περιούσει λαί μου, σκορπισμέν' έδώ κι' εκεί,
μέ γεράματα και νεστά ξανασήκω πανοικει,
σπρώχνου, σπρώχνε, ακούντα, στίκα 'σάς εξείδρας ένεός,
ό Καρνάβαλός σου φθάνει, πολιούχος σου Θεός.
Πέρου 'μπήκα 'στην Άθήνα, 'φρέτος εις τόν Πειραιά,
πούγινε του Κολοσσούκα μέ ά μεγάλη διαρεά.

Μάρς έμπρός ή συνοδεία... δάρνας δίνω, δάρνας πέρνω...
γεια σου, Κόντα Θεοτόκη, και Ρωμαίίκο Κουβέρνο,
γεια σου, κόμμα, γεια σου, πτέρυς της Βουλής άριστερά,
της γκαμήλας της χορτάτης της βαρείς τόν ταμπούρ.
Γεια σας, δλοι... τραγουδάτε και τόν μπάρμπα-Θωδωρή,
πού ξεπλέκει τόν Κορδόνι και μέσ κάνει τόν βαρύ.

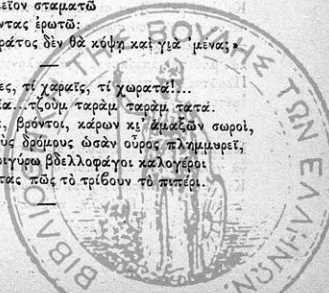
'Ε! έ! έ! φωναίς κι' άντάραις, νά! περνά κι' ό Φασουλής,
κι' ή γκαμήλα μπαινεί τώρα μέσ 'στη σαλα της Βουλής.
Νάττη εις τόν βέρν' άπάνω,
και μέ τόσα χωρατά
πρώτα πρώτα χαιρετά
τόν μακρύ τόν Καραπάνω.

'Ε! έ! έ! φωναίς κι' άντάραις
και Βουλευτικαίς λαχταραίς.
Μά σημαίνει τόν κουδούνι και δέν βγαζούν ταιμουδιά,
ήσυχία, σιωπή,
γιά ν' άκούσωμε, παιδιά,
κι' ή γκαμήλα τί θά 'πή.

Τήν κυττάζου τρομασμένοι, τά σαγόνια της κτυπά,
κι' ό καθένας σιωπά.
Μά της ρίχνονται 'στό τέλος τών κομματών τά κοπέλια
μέ ψυχής παροξυσμούς,
και της βγαζούν τά κουρέλια
και τυλίγουν τούς θεμούς,
και της πέρνουν της μασελίαις όσοι πών μέ τόν Δοβλέτι
και μέ' έκείναις ροκανίζουν κάθε τραγανό ρουσαρέτι.

'Ε! έ! έ! τί μαγκαρία μέ τά μούρ' άλευρωμένα!...
'στό Ταμείον σκαματώ
και γελώντας έρωτώ:
'καμμιά σύνταξι τόν κράτος δέν θά κύψη και γιά 'μείνας

'Ε! έ! έ! τί μασκαράδες, τί χαράς, τί χωρατά!...
μάρς έμπρός ή μαγκαρία... τζουμ τζαράμ τζαράμ τζατά.
Σάλπιγγες, ταμπούρα, βρόντο, κάρων κι' άμαζών σωροί,
και τόν πνεύμα μέσ 'στους δρόμους όσαν ούρος πλημμυρεί,
και 'στόν Θρόνο μου τριγύρω βδελυφάγοι καλοέροι
τραγουδούν χοροπηδώντας πός τόν τρίβουν τόν πιστόρι.

"Ε! Ή! Ή! τί μασκαράδες!... γέρο-Βάχχε κέρνα με...
νὰ σφυρίκτρας καὶ ροκάνιας καὶ φλογίραις καὶ βιολιά...
νὰ 'μποροσάμ' ἔτσι τώρα τὴν Σταμπουλὴ νὰ 'πέριναμε
καὶ νὰ 'πύχαιναν οἱ Τούρκοι μὲς 'στὴν Κόκκινη Μηλιά.

Πυρκαϊὴ ἀπὸ μπουτσούκιας σὰν τοῦ Χίσιος σὰς κἀνω...
τίνοις εἶναι πρώτη πρῶτη-τῆς τίνος εἶν' ἐπάνω 'πάνω;
Μᾶρς ἐμπρός οἱ κἀβάλλειρο κ' ἡ Σιλφίδος τοῦ χοροῦ,
κ' ἂν 'σὸ δῆξάα τοῦ καιροῦ
πέσουν κἀτω κ' ἡ κολώνιας τῶν ἀρχαίων Παρθινῶνων,
ὁ Καρνάβαλος θὰ ζήσῃ 'στους αἰῶνας τῶν αἰῶνων,
γιά νὰ λέῃ σὲ παιδιὰ σας καὶ σ' ἐγγόνους εὐτυχεῖς
τὰ πολλὰ μασκαράκλῆκια τῆς 'δικῆς σας ἐποχῆς,
κ' ὅσων ἔχαρε δικαίαν στὰς ἡμέρας σας τιμὴν...
εἶθε, γένοιτο, μακάρι, κ' ἑκάτὸ φορὰς ἀμὴν.

Πρὸς τὸν Καρνάβαλον τρελλὴ προσφώνησις τοῦ Φαδουλᾶ.

Δὸς του καὶ χόρευε,
δὸς του καὶ πῆδα,
καὶ δάφνας αἰώρες
γιά τὴν πατριδά.

'Ἐλα καὶ γάνας
γεγναμμένους,
ζαναστεφάνους
στεφανωμένους.

Σκόβω γονατίζω 'μπρός σου, λατρευτὴ Καρνάβαλέ μου,
καλῶς ἤλθες, Στρατηλάτῃ τοῦ κλεινοῦ χαρτοπολέμου.
Σιραπαντίζω, κορμενιτίζω τοὺς πεζοὺς καὶ τὰς ἀμάξιας,
καὶ κυρίως ὅπως πρέπει καὶ κυρίας καρακάξιας.

"Ἀπλωσε τὰ δῆθ σου χεῖρα, καὶ μακάριος εὐλόγε
τ' Ἀτ-λάφια τῆς σαρδέλας, ἀχοντζὴ καὶ σκυλόλογι.
Καλῶς ἤλθες... ζήτω ζήτω,
χαρτοπόλεμον κηρύττω,
καὶ τῆς δάφνας τῆς 'δικαίης σου σὰν κατσίκα τῆς μασσῶ
καὶ προβάλω Μακεδόνας μὲ 'ποκάμισο χρυσῶ.

"Ἐτσι εἰ θέλω πάντοτε νὰ χαρτοπολεμῆς,
κ' ὅταν ἐσὺ μὲς ἔρχεσαι, τότ' ἐνθυμοῦμαι μόνον
σὰν μασκαρῆς φιλοπατρὸς πὸς ἔχομεν κ' ἔμετε
δικαίωμ' ἀπαράγραπτον 'στὴν γῆν τῶν Μακεδόνων.

Κ' ἐγὼ μὲθ' ὄλων σὲ τιμῶ μεγάλως κ' ἐξαιρέτως,
δέξου πιστὸν σου σύμβουλον κ' ἐμὲ τὸν Φαδουλᾶ...
τὸν κοκαλιάρη σκύλο μου τὸν δῆλωσα κ' ἐρέτως,
καὶ μοῦ τὸν ἐπιδράσανε γιά σαλονιοῦ σκυλί.
Πλοῦτος καὶ πολυτελεῖα, γῆ τῆς ἐπαγγελίας,
ἐρέτως ἔγινε κ' ὁ Γκιουλὴ σκυλί πολυτελείας.

Μέγας κατήντησε συρμός αὐτὸ τὸ Καρνάβαλι
νὰ γίνωνται φιλόνηρωποι 'στὰ μέγαρα μας μπλόκι.
Κ' ἐγὼ φιλόνηρωπο χορὸ θὰ δώσω 'στ' ἄλλο φύλλο μου
ὅπῃ ἐμοῦ, τοῦ Περικλῆ, καὶ καθινὸς ἀπόρο,

'στὴ σκάλα τῆς ὑποδοχῆς θὰ βάλω καὶ τὸ σκύλο μου
μαζὶ μὲ τὴν ἀπόδειξι τῆς πληρωμῆς τοῦ φόρου.

'Ἀνάγκη καὶ γιά τοὺς χοροὺς τοῦ φιλανθρώπου κράτους
νὰ κἀνωμε Τζαμιο...
θὰ γράψω προσκλητήρια σ' ὅλους τοὺς ἀνάιτους
καὶ 'στὸ Πρωγοκμιο.
Νάλθης καὶ σὺ, Καρνάβαλε, συντρέχων τὸν σκοπὸν...
ὀρεθουὰρ λοιπὸν.

Κ' ἔμετε ἐν δάκρυ χύνομεν πικρὸν εἰς τοῦ Σακελλαρίου τὸν νεκρὸν.

Νεῖατα σπουδῆς πολύπονα κ' ἀκούραστα γεράματα...
τιμῆστε τὸν γέροντα, ποῦ τίμησε τὰ γράματα.

Τῆς ἀρετῆς τὴν ζωγραφιά,
ποῦχει γιά 'λίγους ὠμορφιά,
πρῶτα τὴν βροῖκε μέσα του κ' ὑστερα 'στὸ βιβλίο,
καὶ τὴν ἐτρανολάλισε σὲ σπῆτι καὶ σχολεῖο.

Καὶ τώρα τὸ στεφάνι τῆς βραβεῖο 'πῆρε μόνον,
στεφάνι γιά τοὺς διαλεκτοὺς στὸν ἔπνο τοῦ θανάτου,
καὶ σὲ παιδιὰ κ' ἐγγόνια μου γιά νὰ ἔχωνοῦν τὸν
ἀτίμητη κληρονομιά τοὺς δίνει τὸνομά του.

Συγχαρητήριο θερμὸν πρὸς ἄνδρα τῶν ἐπιστημῶν.

'Ο Πρύτανις Μητσόπουλος ἐκ τῶν ἐπιστημῶνων
δρῶσιν εὐόρτασε λαμπρὰν εἰκοσιπέντε χρόνον,
κ' ἠλάλαξαν περιχρηεῖς καὶ Μούσαι κ' Ἐταίριας,
καὶ τοῦ Στρατήγη ποιήμα καὶ λαμπαδηφορία,
καὶ τράπεζα παλυτελής μὲ Μαμμουθῖον ῥόφημα
κ' ἰχθυοσαύρους γευστικοὺς κ' ἄλλα παντοῖα τρόφιμα,
μὲ καὶ χραιοκακάνυξις ἱλαροσσοβαρὰ
μὲ τὸς ἄσεται τοῦ Ζωγχοῦ καὶ τοῦ Μισωλαρᾶ.
Κ' ὁ Φαδουλᾶ, ἂν καὶ παρὼν 'στὴν τράπεζαν δὲν ἦτον,
ἦρας μεγάλως ἐκτιμῶν
τὸν ἄνδρα τῶν ἐπιστημῶν,
στέφει κ' αὐτοῦ τὸ μῆτωπον μὲθ' ὄλων τῶν ἐγχαίτων.

Καὶ καμπόσαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίας.

Περὶ τῆς Ἐκλαμψίας τῆς Παιδικῆς, βιβλίον
πολλὴν σπουδὴν ἐγκλείον,
τεῦ Νίκου τοῦ Μακρῶδη, γιαντροῦ 'στὴν Πόλι πρῶτου
καὶ φίλου πατριώτου.

Τῆς Πρακτικῆς Προοπτικῆς Στοιχεῖα, δηλαδὴ
βιβλίον περινοστάτων, ποῦ τὸ γράψ' ἐν σπουδῇ
ὁ λογαγὸς τοῦ πεζικοῦ Εὐστάθιος ὁ Μάνεσης,
ποῦ τὸν σπουδῶν ἡ βάζανος εἶναι γιά τοῦτον ἀνεσις.

Τὸ γραφεῖον τοῦ Ρωμηροῦ μας, παραλίπη πατριώτου,
ἄριμὸς τριανταρίας, εἰς τὸν δρόμον τοῦ Διδότου.